

всѣко чувство и всѣка постѣпка трѣбва да отидатъ на своето мѣсто. Това зависи отъ тѣхната форма. Страданията на хората се дължатъ на това, че е станало размѣсване на Божиитѣ блага. Всѣки е взелъ това благо, което не е опредѣлено за него. Колкото блага дойдатъ при васъ, вие сте длѣжни да ги отправите на мѣстоназначението имъ. Затова е казано, човѣкъ да не спира блага, които идатъ при него. Последното благо, което никой не иска, е за васъ. По това ще познаете, кое благо е опредѣлено за васъ. Канятъ ли ви на угощение, вземете последното мѣсто. Когато дойде домакинътъ, той ще опредѣли, кое мѣсто е за васъ. Запазете сжщото правило и по отношение на Бога. Покани ли ви Богъ на своята трапеза, вземете последното мѣсто. Богъ ще ви каже, кѣде да седнете. Мѣстото на човѣка се опредѣля отъ неговия духъ, отъ неговата душа, отъ неговия умъ и отъ неговото сърдце. Отъ тия нѣща се опредѣля неговата служба и предназначение въ свѣта. Заемете ли по този начинъ мѣстото си, никой не може да ви го отнеме.

Тѣй щото, когато човѣкъ се постави на своето мѣсто по духъ, по душа, по умъ и по сърдце, Богъ ще му проговори. Да ви проговори Богъ, това значи, да сте Го познали. Богъ посещава само ония, на които сърдцето, умътъ, душата и духътъ сж на мѣсто. Посети ли ги Богъ, тѣ ще изпитатъ голѣма радость. Ще кажатъ нѣкои, че предназначението на сърд-